

عید صلیب پر جلال

۱- رنجی عمیق

در آخر سال کلیسایی و در ارتباط با عید خیمه های یهودیان، کلیسا، عید صلیب پر جلال را برگزار می کند این عید به خصوص در کلیساهای خاورمیانه اهمیت ویژه ای دارد.

اما به جاست که از خود پرسیم چرا؟

زیرا وقتی مسیحیان به صلیب می نگرند به یاد درد و رنج و مرگ مسیح می افتند و با سوگواری خاطر نشان می کنند که مسیح به این دلیل گناهان ما را به عهده گرفته که بشر بر اثر گناه از خدا این سرچشمه حیات دور شده بود پس مسیح در راه ما با رنج فراوان کشته شد. معمولاً مسیح را مصلوب شده بر این صلیب می نگریم.

۲- تقدیم قربانی عیسی به پدر

البته کلیساها درباره موضوع قربانی شدن مسیح و اطاعت کامل او نسبت به پدر و محبت بی کران او نسبت به ما، در آخرین روزهای «روزه بزرگ» قبل از جشن رستاخیز او، این مطلب را به نحوی یادآوری می کنند.

تنها راه به سوی پدر

پس چرا مسیحیان در آخرین ایام سال کلیسا مجدداً، صلیب مسیح را به یاد می آورند و آن را تزیین می کنند که دیگر از عیسای مصلوب بر آن خبری نیست؟

البته در کلیسای اولیه در تمام کلیساها تا قرن سیزدهم مسیحیان می دانستند که مسیح پس از صلیب رستاخیز کرده و دیگر در جلال او را می بینند و صلیب را به عنوان تنها راه به سوی پدر می نگرند اما باید متذکر شد که بر اثر جنگ های وحشتناک قرن سیزدهم و بلای طاعون سیاه آن زمان که منجر به مرگ دوسوم مردم اروپا گردید

عمده موعظه کشیش ها در کلیساها یادآوری از درد و رنج عظیم مسیح بود و مسیحیان را دعوت می کردند که در صمیمیت مسیح مصلوب تجربیات سخت خود را متحمل شده و بپذیرند ولی اغلب در کلیساهای شرق تا به امروز صلیب بدون مسیح مصلوب در کلیسا دیده می شود و علاوه بر این بعضی از کلیساها آن را به عنوان نردبان یعقوب به سوی صمیمیت کامل با پدر با سه پلکان تقاشی کرده اند (پیدا: ۲۸: ۱۲-۱۵).

بوته مشتعل (خروج ۳: ۲-۵)

در واقع اگر با دقت بیشتر انجیل را بخوانیم این نوع نگرش بر صلیب را بهتر درک می کنیم. مسیح خود اعلام نمود: « من چون از زمین برافراشته شوم، همه را به سوی خود خواهم کشید » (یو: ۱۲: ۲۳).

مجددا فرمود: « ... آنگاه که پسر انسان را برافراشتید، درخواهید یافت که من هستم... » (یو: ۸: ۲۸).

البته در اینجا « من هستم » ارتباط با نام قدوس خداوند یهوه دارد که به موسی اعلام شده است. در واقع تنها جلوی صلیب عمق محبت خدا را در قلب تاریخ و تجربیات انسان ها درک می کنیم زیرا پدر تنها با تسلیم پسر خود، راز خود را مکتوف می سازد: « خدا جهان را آن قدر محبت کرد که پسر یگانه خود را داد تا هر که به او ایمان آورد هلاک نگردد، بلکه حیات جاویدان یابد » (یو: ۳: ۱۶) بنابراین « پسر انسان نیز باید برافراشته شود » (یو: ۳: ۱۴).

یکتا سرچشمه روح القدس

در ارتباط با عید خیمه ها که جشن سپاسگزاری بود برای همه برکات و میوه هایی که خدا در سال قبل داده، عیسی ایستاده با صدای بلند اعلام کرد: « هر که تشنه است، نزد من آید و بنوشد. هر که به من ایمان آورد همان گونه که کتاب می گوید، از بطن او نهرهای آب زنده روان خواهد شد. او این سخن را درباره روح القدس گفت... » (یو: ۷: ۳۷-۳۹).

و می دانیم که چون عیسی کشته شد از پهلوی زخمی او خون و آب جاری گشت (یو: ۱۹: ۳۴).

درخت حیات

پس یکتا سرچشمه روح القدس همان جسم بی جان عیسی می باشد و روح القدس است که ما را هر روزه به سوی عیسی می کشاند بنابراین صلیب را به عنوان آن درخت حیات که در وسط باغ عدن کاشته شده بود و بالاخره میوه داد و چون آن شمشیر آتشین توسط قربانی عیسی برداشته شده ما نزدیک آمده در سایه آن زندگی نوینی را می پذیریم (پیدا: ۲: ۹ و ۳: ۲۴).

محبت همیشه مصلوب

در نتیجه:

این عید صلیب پر جلال، در سلسله ایام عید کلیسا بعد از نزول روح القدس: عید تجلی بدین معنی که توسط روح القدس جلال مسیح را عمیق تر درک کنیم و از جلال به جلال تجلی می یابیم (قرن ۳: ۱۷ و ۱۸)، عید به خواب رفتن حضرت مریم که به ما یادآوری می کند چگونه

توسط روح القدس کلیسا به اورشلیم آسمانی در مسیح نزد پدر به کمال خواهد رسید. با برپایی عید صلیب پر جلال یادآور می شویم که چگونه وقتی در نور روح القدس زندگی خود را و به خصوص ایام سخت و دشوار را نظاره می کنیم درک می کنیم که همه ما دعوت شده ایم توسط این ناراحتی ها «در رنج مسیح جهت آمدن روح القدس برای دنیای امروز سهیم شویم همان گونه که پولس رسول گفته: اکنون از رنج هایی که به خاطر شما کشیدم شادمانم و هر کاستی رنج های مسیح را در بدن خود جبران می کنم به خاطر بدن او که کلیساست (کول ۱: ۲۴).

طبق تعمق یوحنا رسول سرچشمه روح القدس و آب حیات یکی است اما ما که ریشه هستی مان به این آب می رسد خودمان را در مسیح درخت های حیات بخش در خدمت برادران مان می گردانیم «آنگاه نهر آب حیات را به من نشان داد که همچون بلور شفاف بود و از تخت خدا و بره جاری می شد و از وسط میدان شهر می گذشت. در دو طرف نهر، درخت حیات بود که دوازده بار میوه می داد، یعنی هر ماه یک بار. و برگ های آن برای شفای قوم ها بود» (مکا ۲: ۱-۲).

بنابراین در این ایام، قبل از عید آخر سال که عید کلیسای به کمال رسیده است، صلیب را با ایمان می بوسیم که تنها راه به سوی این تجلی ماست همان گونه که عیسی تک تک ما را دعوت می کند «اگر کسی بخواهد مرا پیروی کند، باید خود را انکار کند کرده، صلیب خویش برگیرد و از پی من بیاید» (مر ۸: ۳۴).

و با کلیسا این سرود را می سراییم:

«در زمان خروج، اعمال شگفت خدا نمودار قدرت صلیب است»

۱- موسی با عصایش، علامت صلیب را رسم کرده^۱
و بدین سان دریا گشوده گشت تا قوم تو با پای خشک از آن گذر کنند.

سپس با ترسیم صلیب، آن سلاح نامغلوب، آب ها را بست.

از این رو خداوندان مسیح را می ستائیم

زیرا با جلال، مظفر شده است.^۲

۲- شفاعت موسی پیش نمود رنج و آزار پاک تو بود در طول نبرد

بازوانش را به شکل صلیب برافراشت^۳

و دستانش را به نشان پیروزی گشود

از این رو خداوندان مسیح را می ستائیم

زیرا با جلال، مظفر شده است.

۳- شاخه نهاده در خیمه مقدس، اشاره به این راز دارد^۴

آن شاخه که نمودار عهد نوین و ابدی است، شکوفا می گردد

همچنین در کلیسا چوب صلیب نیز شکوفه زده

تا قدرت و استواری کلیسا باشد.

۴- اعد ۱۷: ۱-۱۱

۳- خروج ۱۷: ۱۰-۱۳

۲- خروج ۱۵: ۱ و ۲۱

۱- خروج ۱۶: ۱ و ۲۶

- ۴- صخره ای که موسی با عصای خود بر آن زد، سرچشمه آب برای قوم سنگ دل گشت^۱
این صحنه، اعلام گراز کلیسایی است که تو به رایگان محبتش می کنی^۲
که صلیب تو قدرت و استواری آن می باشد.
- ۵- از پهلوی مطهر تو که از نیزه مضروب گشت، خون و آب جاری شد^۳
همانطور از درخت زندگی، عهد نوین فوران می کند^۴
که فخر مومنین و نجات تمامی مردم است^۵
- ۶- خداوندا، تو راز نیت نجات را بر ما آشکار ساختی^۶
بر اعمال شگفت تو تهمق می کنیم و محبت تو را می ستائیم.
صلیب تو همانند خورشید می درخشد و آسمانها فر وشکوه تو را نقل می کنند،
ای خدای ما^۷

(سرودی از کلیسای بیزا نتینی)

- ۱- خر روج ۱۷:۱-۶ ۲- اول قرن ۱۰:۱-۴ و ۱۱ ۳- یو ۱۹:۳۱-۳۷ ۴- پید ۳:۲۲-۲۴، مکا ۷:۲۲ و ۱۴:۲۲
۵- غلا ۱۴:۶ ۶- افس ۱:۹-۱۰، روم ۱۶:۲۵-۲۶ ۷- مز ۱:۱۹